

چرا باید ترکیب هیئت انتخاب یک جشنواره تخصصی بیشتر از اعضای دولتی و نظارتی باشد تا متخصصان صاحب‌نظر؟ عجبا
واقعا به کجا می‌رویم چنین شتابان؟

به کجا می‌رویم چنین شتابان؟

بعد از یک سال تلاش شبانه‌روزی که روح، جسم و جان سینماگران را فرسوده بود، یک جشنواره، حال خوش و دم دوباره‌ای بود به این همه نفس بریده از فشارهای روزگار و احوال همیشه نادیده‌گرفته‌شده هنرمندان. هر سال با آمدن برنامه‌ای جدید این تنگنا برایشان تنگ‌تر می‌شود و امسال که دیگر نور علی نور بود. از زمان اعلام نتایج از سوی دبیر جشنواره، همه صفحات مجازی و... از فهرست درخور توجه نادیده‌گرفته‌شدگان سخن می‌گفتند! واقعا آیا کیانوش عیاری، احمدرضا معتمدی، تهمینه میلانی، مهدی صباغ‌زاده، شهرام مکرری، مصطفی احمدی، رسول‌اف، هاتف علیمردانی و... فیلم‌سازی بلد نیستند که بتوانند نظر بعضی از اعضای غیرمتخصص سینمایی را در هیئت انتخاب جلب کنند؟! چرا باید ترکیب هیئت انتخاب یک جشنواره تخصصی بیشتر از اعضای دولتی و نظارتی باشد تا متخصصان صاحب‌نظر؟! مگر جز سیدضیاء هاشمی، جمال امید و نرگس آبیاری می‌شود بر تخصص، نظر و رأی غالب هیئت انتخاب اعتماد و تکیه کرد؟! هیئت انتخاب به جز موارد نامبرده‌شده در بالا، مسئولان گزینش دهه ۶۰ را یادمان می‌آورند. ببینید کار به کجا کشیده که کیهان از هیئت انتخاب تقدیر می‌کند!! عجبا واقعا به کجا می‌رویم چنین شتابان؟! یادش بخیر چه جشنواره‌هایی بود، چه تب‌وتابی، چه شور و هیجانی بین سینماگران وجود داشت. اصلا برای برپایی یک جشنواره دوره‌می چه لزومی دارد؟! فیلم «خانه کاغذی» یک سینمای قصه‌گوست؛ همان سینمایی که در تب‌وتاب تقلید و کپی از فیلم‌های فرنگی کم‌رنگ شده است؛ اما هنوز مردم آن را دوست می‌دارند، فیلمی درباره مفاسد اقتصادی که امروزه در کشورمان موضوعی بسیار عادی شده است. من نه برای خودم که آرم را ریخته و الکم را آویخته‌ام، بلکه متأسفم برای دست‌اندرکاران فیلم خانه کاغذی، از جوانانی مانند تینا پاکروان (تهیه‌کننده)، ایمان امیدواری (طراح گریم)، ستاره اسکندری (بازیگر)، منصوره یزدانجو (طراح صحنه و لباس) و دیگر عزیزانی که با تمام انگیزه و جان‌شان پای یک اثر شریف ایستادند تا پیش‌کسوتانی مانند نظام کیایی و مهدی صباغ‌زاده که هنوز خانه خلوتش جزء فیلم‌های به‌یادماندنی تاریخ سینماست و علیرضا زرین‌دست که هنوز پر از انرژی و انگیزه است و... این همه زحمت و ایستادن پای یک اثر که حرف‌های بسیاری برای گفتن دارد و البته تنها خوبی‌اش این است که کسانی که باید گوش شنیدن داشته باشند - مردم - دارند و در گذر تاریخ بهترین قاضیان بوده‌اند. در آخر برای همه عزیزان حاضر در جشنواره آرزوی موفقیت می‌کنم و عید سینمای ایران را به آنها تبریک می‌گویم و به همه غایبان سفره هفت‌سین سینما خدا قوت می‌گویم و شک ندارم جواب‌شان را از مردم خواهند گرفت.

منبع/ روزنامه شرق

برچسب ها: [سینما](#) [1]